

ALOIDES GIBBA (Olivi, 1792) IN NEDERLAND.

Fossiel is Aloidis gibba (Ol.) een algemene verschijning in onze bodem sinds het Oligoceen (Heering, 1944, 1950; Lorie, 1887). Ook op de stranden van Walcheren en Noord-Beveland spoelt de soort veelvuldig aan, als geremaniëerd fossiel (v. Regteren Altena, 1937).

Recente exemplaren zijn slechts enkele malen in ons land gevonden, onder zodanige omstandigheden, dat we moeten aannemen, dat deze, met drijvende voorwerpen, van buiten ons fauna-gebied zijn aangevoerd (v. Regteren Altena, 1937; v. Benthem Jutting, 1943). Op de loggers in de Scheveningse haven, die buiten dit gebied hebben gevist, is deze soort veelvuldig aan te treffen. Levend komt hij dicht bij onze grenzen voor; b.v. in de Deense wateren en de westelijke Oostzee.

Maitland (1854) trof ze aan tussen Texelsche oesterschelpen dus waarschijnlijk afkomstig van de Texelsche Steenem. Herklots (1859) noemt geen vindplaats, doch deze auteur trok de grenzen van ons fauna-gebied zeer wijd. Van Haren Noman (1878) vermeldt de soort van "In de Schelde en op 't strand voor Vlissingen". Van Benthem Jutting (1943) meent deze vermelding op fossiele exemplaren te moeten betrekken. De vermelding, door Metzger en Meyer (1875), van deze soort uit de Zuiderzee, meent zij terug te moeten brengen tot jonge Mya arenaria L.

In schelpgruis van de kust van de Westerschelde bij Borsselle, verzameld op 10 augustus 1955, trof ik echter 4 losse, jonge klepjes aan, die er vers uitzien, terwijl twee hiervan nog duidelijk de grijs-bruine, vezelige opperhuid bezitten. Deze zijn dus kennelijk recent en daar niet aan te nemen is, dat ze met drijvend materiaal tegen de stroom van de Schelde in zijn getransporteerd, moeten we wel concluderen, dat deze soort levend in de Westerschelde voorkomt. Ook van de Kaloot bij 's Heerenhoek, 25 juni 1956, bezit ik een aantal klepjes met een vers uiterlijk, hoewel zonder epidermis.

Deze vondsten stellen ook de genoemde vermelding door Van Haren Noman, in een geheel ander licht. De mening van Van Benthem Jutting, over de vondsten van Metzger en Meyer uit de Zuiderzee, zou ik evenmin durven onderschrijven. In de voormalige Zuiderzee kwamen zeker plekken voor, waar de levensomstandigheden niet veel verschilden van die in de Deense zeearmen en het westelijke deel van de Oostzee. Sinds 1875 zijn in de Zuiderzee zulke ingrijpende veranderingen opgetreden, dat een conclusie achteraf, zonder over het betreffende materiaal te beschikken, mij niet goed mogelijk lijkt.